

Crònica del viatge del Prelat a Amèrica Central

Monsenyor Xavier Echevarría ha finalitzat el viatge pastoral per Amèrica Central, en què ha celebrat trobades a Guatemala, Hondures, El Salvador, Nicaragua, Costa Rica i Panamà. Aquest és el resum.

11/08/2014

PANAMÀ

El Pare va acabar la seva visita a Panamà. El 4 d'agost va tenir una

trobada amb famílies al Teatre Anayansi, al Centre de Convencions ATLAPA. Aproximadament 2.000 persones hi van assistir.

El Pare va començar fent referència a un mapa de Panamà on va llegir un text que deia: "Panamà uneix el món". Amb aquesta menció, va aprofitar per parlar d'unitat, de fraternitat i universalitat. També de valors cívics i de ser bons ciutadans.

La primera pregunta la va fer Cristela, oftalmòloga. Va comentar que pel seu consultori passen milers de pacients als quals se'ls practiquen cirurgies que els permeten recuperar la vista natural. Va preguntar sobre com practicar també cirurgies en l'ànima dels seus pacients perquè molts d'ells recuperin el sentit cristià. El Pare va contar l'afecte amb el qual una persona que treballava en un hospital en tasques de neteja tractava a un pacient que tenia poca visió

sobrenatural i tenia una postura molt autosuficient. Aquesta persona també resava pel pacient. Finalment, abans de morir, va demanar rebre els sagraments.

Julio, metge oncòleg, va fer la segona pregunta sobre la recuperació d'espais de diàleg i de veritable comunicació en temps de xarxes socials i de tecnologia informàtica. El Pare va respondre que aquests instruments són bons i faciliten moltes coses, compleixen amb la seva comesa, però no han de substituir la comunicació personal. Va fer una broma referint-se awhatsappi, com de vegades, estant en la mateixa casa, alguns es comuniquen per aquest mitjà. Va aconsellar que en una família no deixin de preguntar coses senzilles però que ajuden molt a mantenir la proximitat, des d'un "Com t'ha anat avui?", "què has fet avui?", amb veritable interès.

Hi va haver una pregunta sobre la família i la compatibilitat amb el treball professional. La va fer Nalili, casada, mare de família amb dos fills. El Pare li va parlar de la importància del treball. També de la tasca estupenda que és arribar a dalt professionalment parlant; però si per aquest treball descuidés la família, s'anirà diluint la societat.

Elvira, que assisteix als cursos del Centre de Capacitació Professional Tagua, va dir: "Quina alegria tenir-lo entre nosaltres! L'esperàvem amb molt d'afecte. Sóc Elvira i visc a Rancho Café, molt a prop de Tagua. Des de fa molts anys, des que hi havia la caseta (edificació original de la finca), ¿se'n recorda?, vaig als cursos a Tagua. Hem vist, pas a pas, créixer aquests edificis, que s'han construït amb l'esforç de moltes persones. Vull explicar, Pare, que a les dones que anem els dimecres a les classes de "Llar sense Límits", ens

van parlar del projecte "Saxum" que es farà a Jerusalem, i ens ha commogut; des de llavors, cada dimecres recollim diners i els lliurem per a què, amb la nostra ajuda - potser petita, però feta amb molt d'afecte- col·laborem perquè aquest somni es faci realitat aviat, i des del Cel, ens beneeixin sant Josepmaria i Álvaro".

El Pare va aprofitar l'ocasió per demanar oracions per Terra Santa, perquè hi hagi pau. Va parlar, entre diversos assumptes, de la tasca que es farà en Saxum formant guies per als llocs sants. Va esmentar que Saxum serà un lloc on moltes persones s'acostaran a Jesucrist.

Jorge va esmentar que és d'un petit poble de la Província de Chiriquí. La seva promesa va viatjar dels Estats Units per acompanyar-lo a aquella trobada amb el Pare. La pregunta va ser sobre com portar un festeig net.

El Prelat li va parlar del respecte mutu, de mirar-se netament, de no tacar l'amor, de tenir una foto de la promesa a l'escriptori de treball. Va animar a viure un festeig net per després viure un matrimoni net. El Pare va aprofitar per parlar de la moda i de tenir cura de la modèstia i el pudor, encara que el lloc sigui càlid.

Andrea va preguntar sobre la importància de la formació doctrinal i el valor del compromís. El Pare va aprofitar per aconsellar llegir el catecisme de l'Església Catòlica, de la necessitat de formar l'ànima i el cap. Va parlar de la importància de visitar els malalts i persones que viuen en la pobresa. El Pare va afirmar que ser catòlic no és equivalent a mediocritat i que no podem desentendre'ns de les persones al nostre voltant i que hem de ser fidels als nostres compromisos; si ho som altres ens seran fidels.

Al final de la trobada, el Pare va tornar a parlar d'unitat, fraternitat i va demanar oracions pel Papa Francesc.

TROBADA A SANT JOSEP (COSTA RICA)

El diumenge 3 d'agost, al Centre d'Esdeveniments Pedregal, el Prelat va mantenir una estona de tertúlia amb milers de persones. Com és habitual, Mons. Echevarría va respondre a les preguntes que li dirigien els assistents.

El Pare de manera molt afectuosa va iniciar explicant que quan van planejar venir a Amèrica Central, no es van adonar que estarien a Costa Rica per al dia de Nostra Senyora dels Àngels, Patrona de Costa Rica. Va demanar el Pare que els assistents es preguntessin "Què fem nosaltres per la Negreta?" (com afectuosament anomenen a la Verge dels Àngels a Costa Rica). I va afegir que "no es

tracta només d'anar a demanar o agrair a la Mare de Déu, sinó d'allò que nosaltres farem per ella, per agrair-li que estigui pendent de nosaltres tot el dia".

Va animar els assistents a "no conformar-se amb anar a Missa només els diumenges. Procurem fer-ho més freqüentment, perquè el Senyor ens espera a l'Eucaristia cada dia".

El Pare va parlar també de l'Evangelí del dia, sobre un detall molt especial quan Jesús convida els seus deixebles: "recolliu allò que sobra". "Podem considerar que Jesús ho fa perquè visquem la pobresa, perquè molts germans nostres viuen amb el mínim".

Juan José va explicar al Pare que era nascut a Costa Rica però d'origen libanès, que estava recolzant el projecte de Saxum, i li va preguntar com aquesta iniciativa que complia

un desig de sant Josepmaria i impulsada en memòria de Mons. Álvaro del Portillo podria col·laborar a portar pau a aquesta terra beneïda d'Israel. El Pare li va contestar que en aquest viatge ha procurat resar per aquest assumpte, "seguint les notícies sobre Israel i Gaza i molt unit a la pregària del Papa, que també està pregant per la pau en aquesta part del món". Després es va estendre més parlant de l'abast del projecte.

Alícia, nicaragüenc radicada a Costa Rica, líder comunal de la comunitat de La Carpio, va fer un recompte de la seva vida en aquest país com a empleada de la llar i de com ha anat coneixent a Déu i a cercar la santedat enmig de les seves activitats ordinàries, i de com ha canviat la seva vida des de llavors. Va comentar que molta gent pensa que l'Opus Dei és per a gent rica, però que ella sap que també és per a gent pobra, ja que n'és un exemple d'això, així que li va

demanar que parlés de què l'Opus Dei és per a tots.

L'Opus Dei "va néixer entre els pobres i malalts –contestà el Prelat- i arriba a tots els racons del món, no només als nostres pobles pobres, sinó també a Nova York i Londres, per exemple, ja que a tot arreu hi ha persones que necessiten de Déu. Hi ha molta gent en l'Opus Dei que no té recursos i, tot i així, ho donen tot, que és la seva pròpia vida..."

Va posar com a exemple la primera dona de l'Opus Dei, una indigent que es va acostar a sant Josepmaria tot demanant almoïna, i com que no tenia res, li va donar la benedicció i li va demanar que resés per una intenció especial. Anys després, la va trobar en un hospital per a pobres i en preguntar-li què feia allà, ella li va respondre: que oferia la seva vida per aquella intenció, que era, ni més

ni menys, per la tasca futura de l'Opus Dei.

Després va intervenir Ramiro qui juntament amb la seva dona treballa per a l'associació d'orientació familiar. Li va demanar que recomanés com mostrar a molts la fórmula per tirar endavant amb èxit a la família, nucli fonamental de la societat i de l'Església. "No ens deixem imposar el que no és bo per a les nostres famílies. El matrimoni és entre un home i una dona i és indissoluble, i cal rebre els fills que Déu vulgui donar-vos". Va convidar els matrimonis a no tancar les fonts de la vida.

L'encontre va arribar al final amb el res de l'Àngelus i el Pare va demanar oracions per les autoritats del país.

**BASÍLICA DE LA MARE DE DÉU
DELS ÀNGELS (COSTA RICA)**

Igual que en el seu primer viatge a Costa Rica al gener del 2000, el Prelat va voler visitar la Negreta, com afectuosament anomenen els ticos (costa-riquenys) a la Mare de Déu dels Àngels.

El Pare va arribar al voltant de les 10:30 del matí a la Basílica. Va poder veure una munió de costa-riquenys que, per estar ja pròxima la festa de la Mare de Déu dels Àngels, el 2 d'agost, s'acostaven al santuari. Dins de la Basílica, centenars de fidels saludaven la Mare de Déu i altres esperaven l'inici de la Missa programada per als fidels d'una de les diòcesis que aquest dia anaven en peregrinació.

Mons José Francisco Ulloa -bisbe de Cartago- i el Pare van pujar per la part posterior de la Basílica i van entrar directament a Sagristia. Va voler anar primer a la capella del Santíssim. A dins, acompanyat de

Mons. Ulloa, van estar resant una bona estona davant del Sagrari. Seguidament, es van dirigir al presbiteri de la Basílica i restaren agenollats davant de la Negreta. En retirar-se, diverses persones que treballen a la Basílica i d'altres que es trobaven allà per participar en diverses activitats organitzades per la festivitat, se li van acostar, van saludar-lo i li van demanar fer-se una foto amb ell. Gairebé al final de la seva visita a la Basílica el Pare també va saludar a Mons. Óscar Fernández, bisbe de la Diòcesi de Puntarenas.

PROJECTE EDUCATIU SURI (COSTA RICA)

A la dècada dels anys seixanta, va sorgir un pròsper desenvolupament residencial i industrial a Costa Rica. Les famílies camperoles, dedicades a la recol·lecció del cafè, van perdre els seus llocs de treball i les dones van

tenir la necessitat de generar ingressos per portar a les seves respectives llars.

Va ser així com un grup de dones va decidir recolzar-les organitzant cursos de manualitats i fleca, complementant amb detalls d'urbanitat, formació doctrinal i de valors.

El 1974 va obrir les portes l'Instituto Profesional Femenino, un col·legi de secundària per a noies; la instrucció tècnica de la dona adulta ha continuat sota la responsabilitat del Centre de Capacitació, que funciona a les mateixes instal·lacions.

El 2007 es va estrenar un modern edifici de més de 3.000 metres quadrats de construcció i va canviar el seu nom a Proyecto Educativo Suri. En aquests 50 anys per les seves aules han passat més de 30.000 dones.

DIRIAMBA (NICARAGUA)

A Nicaragua, el Prelat ha visitat el Centro Social Vega Baja. Situat a uns 45 quilòmetres de Managua, aquest centre és una iniciativa orientada a la formació de la dona al municipi de Diriamba.

Promou l'educació tècnica en cuina i hoteleria per a moltes dones de l'entorn, a més les capacita en emprenedoria i formació humana. La iniciativa ha anat tirant endavant gràcies a donacions aconseguides al país i a ajudes internacionals.

El Prelat va aconsellar als presents que es posessin en el lloc de les persones per servir millor. Al final va plantar una palmera amb l'ajut dels membres del Grup Promotor.

MANAGUA (NICARAGUA)

El dilluns 28 de juliol, Mons. Xavier Echevarría va arribar a Nicaragua

per iniciar la segona part del seu recorregut per Amèrica Central.

Va tenir una trobada amb famílies al Centre de Convencions de l'Hotel Crowne Plaza a Managua el dia 29. Hi van assistir al voltant de 900 persones.

Va començar dient que se sentia nicaragüenc i va afirmar que "des que he arribat, he resat per vosaltres i amb vosaltres" i va animar els assistents a "què us sentiu amb l'obligació d'ajudar tots els pobles".

Diversos assistents van poder fer-li preguntes sobre aspectes de la vida cristiana. Mireia, mare de família, li va demanar consell sobre com evitar que el materialisme afecti l'educació dels fills. El Prelat va animar a què s'ensenyi als fills "la importància de reconèixer les necessitats de les persones i a no deixar-se dominar pels capritxos, mentre es viu pendent de les necessitats dels altres".

Pedro, un professional jove, va preguntar com servir millor l'Església i al Papa. El Pare va recordar que el Papa insisteix que fem molt bé les coses, que no podem anar a les perifèries si abandonem el lloc on Déu ens ha posat. També l'encoratjà perquè s'interessés i estimés molt a la gent que està en les perifèries.

Alejandro és arquitecte, està casat i és pare d'un nen. Li va demanar al Pare la fórmula per santificar-se en el treball i santificar els qui treballen amb ell. "Tot allò que fem és matèria de tracte amb Déu. Et recomano que facis servir un crucifix i t'ajudarà a donar gràcies a Déu pel que surt bé i també, en cas que hakis fet alguna cosa malament, perquè li demanis perdó".

EL SALVADOR

Catorze anys després de la seva última visita pastoral a El Salvador,

el Prelat va tenir un encontre amb salvadorencs en el qual va apellar directament al seu sentit de pau i espiritualitat : "Que no passi ni un dia sense que li demanem a Déu per aquest bell poble", va instar a les famílies presents.

"Déu ens vol protegir sempre i nosaltres ens apartem d'Ell. No obstant això, ¡quant desitja Déu de nosaltres!", va reflexionar.

Monsenyor Echevarría va animar a perdonar i a pregar pels altres, "fins i tot pels qui estan equivocats.

Sapiguem perdonar... Us demano que us estimeu, també als qui poden estar equivocats", va exhortar, i després va demanar que preguessin per les autoritats civils, militars, eclesiàstiques i pels qui governen la societat salvadorenca.

En primer lloc, va remarcar: "A la feina, en les activitats, en el descans, sigueu homes i dones d'alegria".

Monsenyor Echevarría també va demanar als salvadorencs que "mai passin amb indiferència ni pels llocs ni per les persones...", però sobretot es va referir en especial als joves.

Una dona li va manifestar que pateix un càncer des de fa dos anys i mig.

"El Senyor permet el dolor -va contestar-li el Prelat- perquè és un element essencial per a la conversió".

"Sant Josepmaria considerava la malaltia com un do i donava gràcies a Déu per beneir-lo d'aquesta manera", va subratllar amb coneixement de causa, ja que va ser-ne el secretari durant molt temps.

Entre les persones que van parlar amb ell hi havia un matrimoni no catòlic, que va explicar que tres dels seus set fills són membres de l'Opus Dei. Monsenyor Echevarría va celebrar que els salvadorencs són un poble que estima Déu. Com a cristians i cristianes, "no poden

prescindir d'estimar tothom", va afirmar.

El seu consell final va ser: "no voleu rasants com aus de corral sinó com àguiles".

TEGUCIGALPA (HONDURES)

Prop de quatre mil persones es van donar cita al Centre Escolar Antares de Tegucigalpa per compartir amb el Prelat, en un ambient familiar, el matí del dijous 24.

El Prelat va recordar que sant Josepmaria i Álvaro del Portillo van estar sempre molt agraïts amb aquesta terra d'Hondures

El Pare va començar dient que era un plaer trobar-se amb els fills hondurenys i va recordar que sant Josepmaria i Álvaro del Portillo van estar sempre molt agraïts amb aquesta terra d'Hondures.

Va explicar que abans d'arribar al Centre Escolar Antares, havia passat un moment a saludar la Mare de Déu a la Basílica de Nostra Senyora de Suyapa, Patrona d'Hondures. A més, va aprofitar per beneir una imatge de la Mare de Déu en estat de bona esperança als jardins de la Basílica, un monument dedicat al no nascut. Va animar amb insistència a pregar per la família i pel Papa.

Davant la pregunta d'Andrés sobre com reconèixer el que vol Déu de cadascú, i després arribar a voler allò que Déu vol, el Pare li va recordar que sant Josepmaria, quan tenia una edat similar a la seva, havia pressentit l'amor. A més, va animar que, igual que Bartomeu va fer en passar Jesús pel camí, davant la pregunta de Nostre Senyor què vols que et faci, repetís aquella resposta... Senyor, que hi vegi!

Bernarda va preguntar al Prelat com fer més apostolat amb la gent de la seva comunitat

Bernarda, mare de dos numeràries auxiliars, viu en una comunitat a sis hores de Tegucigalpa. Va explicar al Prelat que havia conegut l'Obra a través de les seves filles, que van estudiar a l'Escola d'Hoteleria dels Sauces. Ella i el seu marit són feliços per la vocació de les seves filles que es troben una a San Pedro Sula i l'altra a l'Uruguai. A més de difondre la devoció a sant Josepmaria i a Álvaro al seu poble, li va preguntar al Pare com fer més apostolat amb la gent de la seva comunitat.

El Pare va respondre –tot recordant sant Josepmaria i Álvaro- que sempre agraïen molt a Déu per l'Administració dels centres, que fan de l'Opus Dei una família. Li va plantejar que per fer apostolat ha de ser una dona de pau, amb un

somriure permanent, apropant-se a la gent sense respectes humans per explicar-los la fe i explicar-los que són fills de Déu.

Aída, mare de tres fills, va explicar al Prelat que el seu marit havia mort fa un any i mig de forma sobtada. Tots dos van estar en la tertúlia de fa catorze anys a la primera visita del Prelat a Hondures. Va preguntar al Pare, què fer en aquests moments de dificultat en què l'alegria es perd i se sent més l'absència dels éssers estimats.

Després de donar la benedicció, el Prelat va saludar els malalts que es trobaven a prop de l'estrada.

El Pare li va respondre que no podíem quedar-nos aturats en el dolor, els amors no es perden quan es deixa aquesta terra. "Parla més amb Déu, no has de deixar de estimar i explicar-li tot al teu marit,

explica-li el dia a dia, pensa que ell està proper a tu".

Després de donar la benedicció, Mons. Echevarría va saludar els malalts que es trobaven a prop de l'estrada.

CIUTAT DE GUATEMALA (GUATEMALA)

Unes deu mil persones van assistir a la trobada amb el Prelat de l'Opus Dei a l'Estadi Cementos Progresos, el diumenge 20 de juliol. La tertulia s'inicià a las 10:40 am. amb el so de la marimba.

Des del començament l'ambient que es respirà a la trobada va ser molt familiar i el Pare -com s'anomena afectuosament el Prelat a l'Opus Dei- va fer broma dient que si s'aplaudia molt arribaria més ràpid el moment en què l'avisarien per acabar la tertúlia. Va esmentar que es trobava molt a gust amb els seus fills

guatemalencs i va agrair les mostres d'afecte en aquest encontre.

Ana María va fer la primera pregunta al Prelat tot narrant un favor atribuït a la intercessió d'Álvaro del Portillo: la seva filla gran, Anita, va patir una escoliosi greu i va haver de ser sotmesa a una seriosa intervenció quirúrgica que, contra tots els pronòstics es pogué realitzar immediatament, quan el normal és estar en llista d'espera durant mesos. A més, la recuperació va ser tan ràpida que el metge va comentar: "aquesta nena té algú que l'ajuda des del cel, perquè no es pot explicar d'una altra manera la seva recuperació". Gràcies a Déu, i a la intercessió d'Álvaro, Anita està molt bé i podrà assistir a la beatificació al setembre a Madrid. El Pare va referir diversos detalls de la santedat d'Álvaro, animant els presents a acudir a la seva intercessió.

Després va intervenir Francisco, pare de nou fills, que va conèixer l'Obra fa pocs anys, i va preguntar al Pare sobre l'alegria de les famílies nombroses i com influir en la recristianització de la societat; el Pare va respondre'l que hauria d'estar molt agraït amb Déu pel privilegi de tenir una família nombrosa, i que podia fer molt apostolat amb l'exemple i parlant amb els amics.

Més tard va continuar preguntant Dominga, que va parlar en *cakchiquel*, una de les llengües maies majoritàries a Guatemala. El seu espòs va traduir la pregunta, dient que volia saber com ajudar les seves filles en la seva vocació. El Pare va contestar que la tasca com a pares mai acabava, que havien de pregar sempre per la fidelitat de les seves filles i que haurien d'estar molt agraïts a Déu per aquesta gran predilecció.

Encara hi va haver temps per dues preguntes més. Tots els assistents van sortir molt remoguts i amb desitjos de millorar en la seva vida cristiana. El bon clima de Guatemala es va fer present -tot i estar en temporada plujosa-, de manera que va aconseguir donar fe de la coneguda referència a Guatemala com "país de l'eterna primavera".

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/cronica-del-
viatge-del-prelat-a-america-central/](https://opusdei.org/ca-ad/article/cronica-del-viatge-del-prelat-a-america-central/)
(31/03/2026)